

1. Klon zwyczajny (*Acer platanoides* L.)

Charakterystyka, występowanie, wymagania, zastosowanie

To bardzo **popularne drzewo parkowe oraz osiedlowe**. Ze względu na charakterystyczny wygląd liści jest bardzo łatwo rozpoznawalne. **Jesienią klony przybierają piękne kolory, najpierw żółte a później czerwone**. Ze skrzydlaków klona dzieci często robią sobie „noski”, gdyż po wyjęciu nasiona skrzydełko można nakleić sobie na nos. Umożliwia to lepkie wnętrze po nasionku. **Klon kwitnie w kwietniu i w maju**. Jego kwiaty wytwarzają dużą ilość nektaru, który przyciąga pszczoły i inne owady.

Drzewo	Do 30 m wysokości
Kora	Ciemnoszara z pionowymi, płytkimi spękaniem.
Liście	5-kłapowane, kłapy z wyciągniętymi, ostrymi końcami, wcięcia między kłapami łukowate, zaokrąglone
Owoce	Skrzydłaki, tzw. „noski”, połączone we dwa, dosyć ciężkie płaskie orzeszki ze skrzydełkiem

2. Lipa drobnolistna (*Tilia cordata* Mill.)

Charakterystyka, występowanie, wymagania, zastosowanie

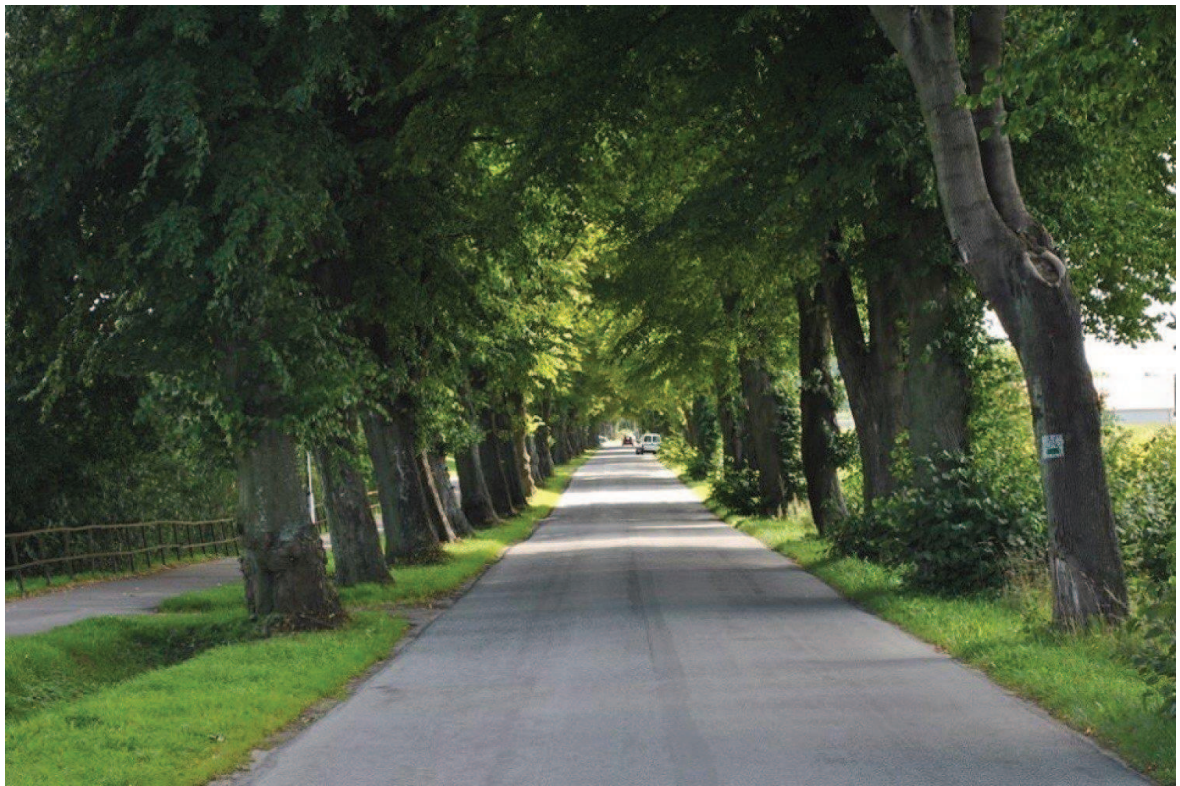
Wysokie i bardzo okazałe drzewo liściaste o grubym pniu oraz gęstej, szerokiej koronie. Korona jest regularna — szerokojajowata lub kulista. Na młodych drzewach gałęzie są pod dużym kątem wzniesione do góry, a ich kora jest gładka i ma szary kolor. Drzewo leśne i polne, w Polsce występuje pospolicie na terytorium całego kraju. **Jest często sadzona w parkach, wzdłuż dróg, na osiedlach i przy kościołach.** Lubi świeże i żyzne, piaszczysto-ilaste gleby, dobrze znosi zacienienie, jest **najbardziej mrozoodporna ze wszystkich lip**, ale też jak większość z nich atakowana przez liczne szkodniki i mało odporna na zanieczyszczenia powietrza.

Lipa kwitnie w czerwcu i lipcu. Kwiaty lipy mają bardzo silny zapach, podoba on się nie tylko ludziom ale także pszczołom. Z kwiatów tego drzewa pszczoły wytwarzają bardzo dobry miód lipowy.

Drzewo	Do 30 m wysokości.
Kora	Brunatnoszara, podłużnie, listewkowato spękana. Gęste bruzdy nie są zbyt głębokie.
Liście	Małe 3-7 cm dł., na szycie zaostrome i wyciągnięte w dość długi wierzchołek, brzegiem piłkowane, wierzchem matowe, spodem sinawe i nagie; w kącikach nerwów kępki pomarańczowo brązowych włosków.
Owoce	Małe orzeszki (6-8 mm Ø) często asymetryczne, nagie, cienkościennie bez żeberk, z reguły jednonasienne.

3. Kasztanowiec czerwony (*Aesculus x Carnea*)

Charakterystyka, występowanie, wymagania, zastosowanie

Kasztanowiec czerwony to drzewo liściaste, podobne do kasztanowca pospolitego, ale o czerwonych kwiatach i mniejszym wzroście. Odmiana dorasta do kilkunastu metrów wysokości, ma dość obficie rozgałęzioną koronę, regularnie kulisto sklepioną, nie tak wyniosłą i szeroką jak u gatunku kwitnącego na biało. Kwitnie od maja do czerwca.

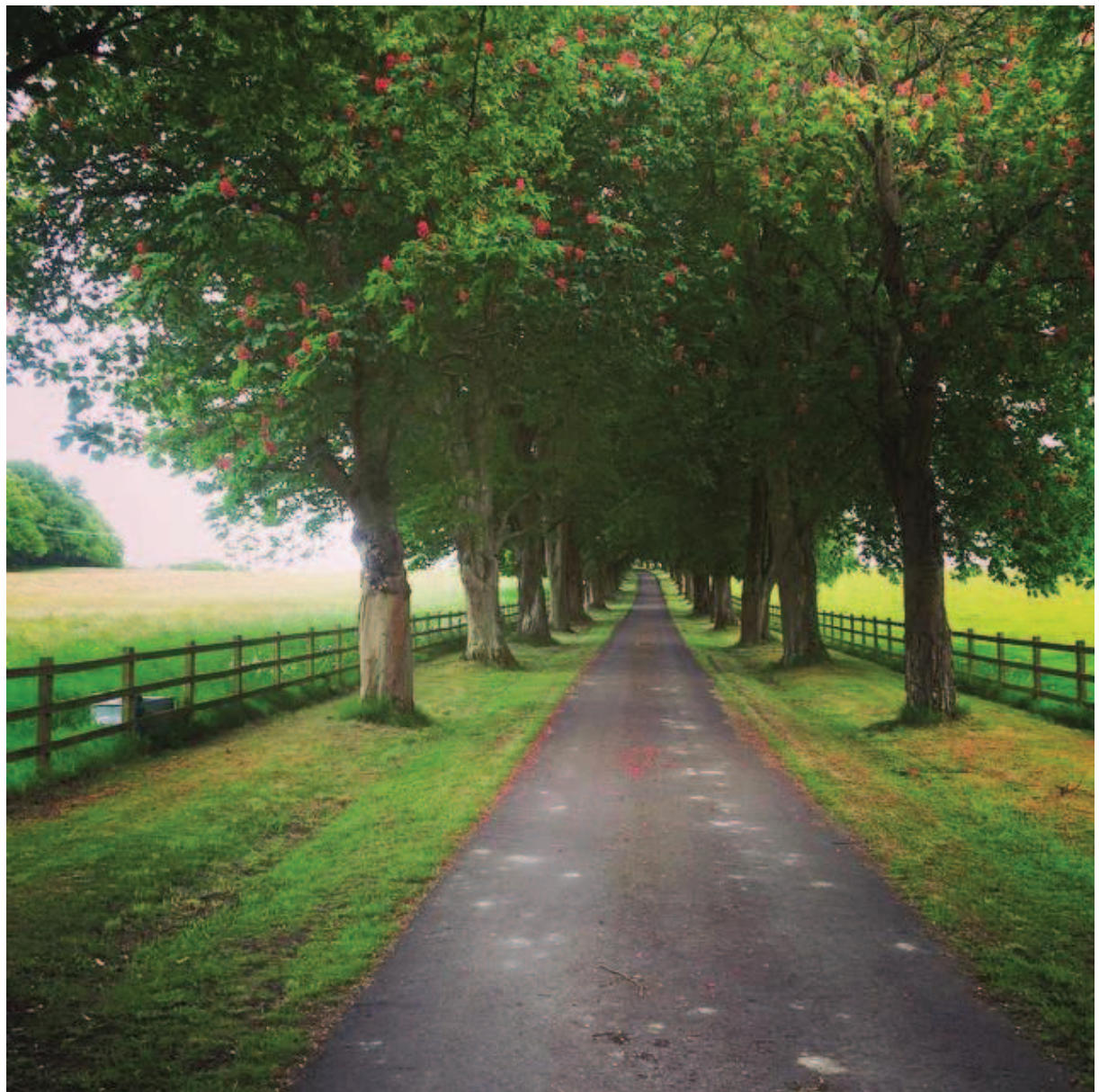
Pylek kasztanowca czerwonego jak i białego jest podejrzewany o możliwość szkodenia pszczołom.

Kasztanowiec czerwony doskonale nadaje się do sadzenia w miastach, przy ulicach, na skwerach i w parkach – prawie tak samo jak kasztanowiec biały. Jest w dużo większym stopniu odporny na szkodnika o nazwie Szrotówek kasztanowcowiaczek, występującego często na kasztanowcu zwyczajnym.

Drzewo	Do 15 m wysokości.
Kora	Początkowo brunatnawo – zielona z delikatnym deseniem prążków, na starszych drzewach brunatno - czerwona często z dość grubymi naroślami.
Liście	Dłoniaste, złożone z pięciu listków siedzących na końcu bardzo mocnego ogonka liściowego o długości ponad 20 cm.
Owoce	Zielonkawa torebka pokryta tylko nielicznymi kolcami, z jednym, dwoma lub trzema gładkimi, jasnobrunatnymi nasionami – kasztanami.

Charakterystyka drzew nowo posadzonych (zakupionych):

- średnica bryły korzeniowej 50 - 60 cm
- obwód pnia 16 – 18 cm na wysokości równej 100 cm
- korona ukształtowana na wysokości 2,5 m
- korona równomiernie rozłożona
- całkowita wysokość 3,5 m
- drzewo wysokopienne bez odchyłeń od pionu – pień prosty
- materiał wyrównany, wolny od wad
- Soliter - w dendrologii i ogrodnictwie określenie oznaczające drzewo lub krzew rosnące pojedynczo na otwartym terenie, szczególnie eksponowane. Poza ekspozycją w aranżacji krajobrazu solitery wyróżniają się z reguły swymi walorami ozdobnymi
- bryła zabezpieczona siatką drucianą i jutą (balot)
- drzewo minimum 4x szkółkowane
- korzenie dobrze wykształcone